

gjennem Engen. I Overensstemmelse hermed indgave de 7 af Commissionens Medlemmer et, som jeg troer, vel motiveret Forslag til Ministeriet, medens kun Godsinspecteuren erklærede sig derimod. Jeg troede nu ikke, at den Omstændighed, at eet Medlem erklærede sig mod 7, blandt hvilke navnlig Forstinspecteuren var, kunde have den Betydning, at der ikke blev taget Hensyn til Commissionens Indstilling om disse Forhold; jeg har imidlertid faaet Frygt for, at dette dog forholder sig saa. Jeg vil derfor tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag, for at det kan blive nærmere undersøgt, om de Grunde, som bleve anførte af Godsinspecteuren, vare saa vægtige, at denne store Eng skal henligge til ingen Fordeel for Akademiet. Det disjunktierende Votum, som Godsinspecteuren afgav i Forening med vor Indstilling, kunde efter vor Formening ikke omstøde vore Grunde; om Godsinspecteuren imidlertid har gjort en privat Indstilling, der mig ubekjendt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Sagen er mig nok bekjendt, men jeg tilstaaer, at der ligger saa mange Ting imellem nu og den Tid, da jeg tog Sagen under Overveelse, at jeg ikke har et aldeles klart Billede af den. Jeg har imidlertid paa Steedet selv overveiet en Deel af disse Spørgsmaal i Fællesskab baade med Godsinspecteuren samt med Forstinspecteuren, som repræsenterede Fleertallets Anskuelse. Hvis min Hukommelse ikke stuffer mig, staaer det i Forbindelse med at holde Flodmaalet i Sørg Sø, høiere, end det for Tiden er Tilfældet, og dette Spørgsmaal maa saaledes først finde sin Afgjørelse. Nu er man kommen til, at man har ladet den Sluse, der fører Vandet fra Sørg Sø ned i Pedersborg Sø, underkaste en Hovedreparation, men dernæst maatte man, inden man kan tage Beslutning i Sagen, ved en Landvæsencommissions Kjendelse faa Flodmaalet fastsat. Det er man fortiden især med; der er nedsat en Landvæsencommission, som skal afgive Kjendelse i saa Henseende, og det er paalagt Godsinspecteuren at nedlægge Paastand paa, at Flodmaalet sættes saa høit, som Landvæsencommissionen troer, at Akademiets Net

strækker sig. Naar dette er afgjort, ville Sagens øvrige Sider komme under Overveelse.

Thalbitzer: Det glæder mig meget at høre, at Sagen ikke er ubekjendt for den ærede Minister, og jeg er overbevist om, at han ikke vil lade den henstaae, hvis der kan gøres Noget ved den; men hvad der skeer i Commissionen er lagt Vægt paa, det er Engens Cultivering, og dette Spørgsmaal staaer uafhængigt af selve Spørgsmaalet om Flodmaalet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg glemte at tilføie, at det forekommer mig, at der i det Hele er noget Overdrevent i Anskuelserne om den skadelige Indflydelse af Udbunstningerne, der komme fra en Strækning, som er overflaaren ved Beten fra Jernbanen til Sørg; som den ærede Rigsdagsmænd nok hender, ligesom ogsaa at der er en Kende, der fører en Deel af Vandet fra Søen; det er dog vist neppe antageligt, at den skulde kunne udøve en skadelig Indflydelse paa Sundheden, saa at det skulde faare deres Nerver, som passere den. Jeg fik paa ingen Maade det Indtryk, at det skulde have noget-somhelst Truende for Sundheden. Hvis disse sanitaire Forhold skulde give Anledning til særegne Forholdsregler, saa veed jeg ikke, hvilke Maaske af Forholdsregler de sanitaire Forhold ville kunne foranledige. Men Spørgsmaalet med Hensyn til Flomme-Engen tilstaaer jeg staaer mig ikke fuldstændigt klart.

Thalbitzer: Hvad jeg nylig udtalte om Søens Vandstand har ikke ligget mig saa nær, og jeg har ikke kunnet undersøge det saa nøie, at jeg kan bedømme det saaledes som Folk, der boe i Nærheden; men jeg skal kun bemærke, at naar denne saakaldte Flomme-Eng blev cultiveret, saa maatte de skadelige Udbunstninger forsvinde, thi de kom ved denne Canal, og jeg troer derfor, at alle Alagernene ville bortfalde, naar Engen bliver cultiveret.

Clausen: Jeg skal blot tillade mig at tilføie et Par Ord med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 10, som gaaer ud paa Udelabelse af den Anmærkning, hvorefter det skulde